

ה"ת 61094/07/22 - להב 433 - אכ"ל צפון נגד מחמוד אגבריה, מ.ו. לקסוס להובלה ומסחר בע"מ, גאנדי אגבריה, גאנדי 2010 חברה להובלות בע"מ

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 61094-07-22 אגבריה ואח' נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת מיסא זועבי
מבקשת	להב 433 - אכ"ל צפון
נגד	
משיבים	1. מחמוד אגבריה 2. מ.ו. לקסוס להובלה ומסחר בע"מ 3. גאנדי אגבריה 4. גאנדי 2010 חברה להובלות בע"מ

החלטה

לפניי בקשה ראשונה להארכת תוקף החזקת תפוסים, מכוח סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ") וסעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") וסעיפים 32, 34 ו-43 לפסד"פ, וזאת למשך 180 ימים נוספים.

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת נגד המשיבים, במסגרת תיק פל"א 35513/2022 בחיפוש אשר נערכו בבתי המשיבים ובחצריהם בתאריך 23.05.22, ו/או הוצאו לגביהם צווי עיקול ו/או הקפאה וכל סעד אחר לטובת המבקשת.
2. ביום 23.05.22, הפכה לגלויה חקירה רחבת היקף ובה ריבוי עצורים בחשד לעבירות מרמה, עבירות על פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "חוק המע"מ"), הלבנת הון ועוד. שנים עשר מהחשודים וביניהם המשיב 1 נעצרו, מעצרו של משיב 1 הוארך מעת לעת עד ליום 2.06.22.
3. במועד המעבר לחקירה גלויה, ומכוח צווי תפיסה שניתנו כדין, נתפס רכוש המשיבים וכן רכוש אחר כמפורט ברשימת התפוסים - נספח א' לבקשה, ואשר מכילה 74 פריטי תפוס הכוללים: נדל"ן, רכבים, מסמכים, כספים אשר הופקדו בחשבון האפוסטרופוס, טלפונים ועוד.

4. ביום 14.08.22 ניתנה החלטת לשחרור חלק מהתפוסים לרבות רכבים וטלפונים וזאת בתנאים, בהתאם להסכמות אליהם הגיעו הצדדים. בהמשך ביום 06.02.23, שוחרר רכב מתפיסה ברישום - מ.ר. 82994402 לידי חברת לסקאר רם בע"מ.

טיעוני הצדדים בתמצית

המבקשת

5. המבקשת טענה כי, על פי החשד משיב 1 קשר קשר עם חשוד נוסף במטרה להונות את רשויות המס באמצעות הוצאת חשבוניות פיקטיביות לטובת המשיבות 2 ו- 4, שבבעלותו ובבעלות אביו המשיב 3. המשיב 1 הפקיד, על פי החשד, כספים לחשבון בנק של תחנת הדלק במסווה לתשלום החשבוניות הפיקטיביות, אך בפועל הוחזר לו הסכום במזומן על ידי חשוד נוסף מקופת התחנה.
6. נטען עוד כי מדובר בפרשה מסועפת, רחבת היקף הן מבחינת העבירות ומרובת מעורבים וחשודים, הנחקרת כמקשה אחת, וזאת לאור אופי העבירות, ומשך תקופת ביצוען.
7. תיק החקירה עבר לפרקליטות מחוז צפון, לצורך בחינה לפני הגשת כתב אישום. חלק מהתפוסים בתיק הינם על בסיס הסכמות קודמות וכעת נדרש להאריך תוקף התפוסים בשלב זה של החקירה.
8. עילות הבקשה העיקריות להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי המניעה-הקפאה של הרכוש התפוס הינן הבטחת אפשרות מימוש חילוטו של הרכוש התפוס.
9. היקף העבירות המיוחס למשיב 1 בגין הפצת חשבוניות פיקטיביות עומד על סכום של כ-20,974,052 ₪ נוסף על קיזוז תשומות בחברה - משיבה 4, בסך 5,920,294 ₪. בנוסף, מיוחסות למשיב 1 עבירות הלבנת הון של כל סכום החשבוניות. נטען, בהקשר זה, כי היקף העבירות הכולל המוערך כיום ב- 26 מיליון ₪ לערך, אינו סופי ויתכן כי הסכום ישתנה, בהתאם למצבת חומר הראיות בתיק. ואילו שווי התפוסים נופל משמעותית מסכום זה ומוערך ב- 5.4 מיליון ₪ (לא כולל 4 דירות מגורים) לערך (מב/3). מכאן, קיים צורך בהארכת תוקף החזקת התפוסים, לצורך הבטחת אפשרות מימוש חילוטו העתידי של הרכוש התפוס.
10. עסקינן בבקשה ראשונה להארכת תפוס, הבקשה מאוזנת ומידתית ועומדת בהוראות החוק והפסיקה. החקירה קודמה על ידי היחידה החוקרת באופן יעיל ומהיר, התיק הועבר לעיון הפרקליטות בחודש יולי 2022, התקבלו השלמות חקירה בטרם הוצאת מכתבי שימוע לחשודים.

המשיבים

11. ב"כ המשיבים, התנגד לבקשה להארכת תוקף החזקת מרבית התפוסים ב- 180 ימים. ב"כ המשיבים לא חלק תחילה על קיומו של חשד סביר, אלא על היקף העבירה המיוחס לכל אחד ואחד מן המשיבים המשליך על שאלת מידתיות התפיסה, לדידו. בהמשך, ולאחר שהתקבל מסמך מטעם הפרקליטות, המפרט את תמצית החשדות, חלק ב"כ המשיבים על קיומו של חשד סביר נגד משיב 3.

12. נטען כי משיב 1 פעל מכוח ייפוי כוח במשיבה 4, כאשר משיב 3 נעדר לנוכח מצב בריאותי. נכון להיום, לאחר הפרוץ משיב 3, ניתק את משיב 1 ממשיבה 4. ב"כ המשיבים טען כי אין מקום לייחס למשיבים 3-4, היקף העבירה המיוחס למשיב 1, וכי אין די בייפוי הכוח מכוחו פעל משיב 1 במשיבה 4, כדי לבסס טענות המבקשת בהקשר זה, קרי הוצאת חשבוניות פיקטיביות. נטען עוד כי החשבוניות הפיקטיביות הנטענות מתייחסות לחשבוניות שהוצאו מבאסל ג'ואמיס ולא ממשיבה 4.

13. עוד נטען כי היקף העבירה המיוחס למשיבים עומד על סך של 26 מיליון ₪ לערך, שהינו פועל יוצא לכך שהמבקשת מייחסת, שלא בצדק, למשיב 1 גם היקף העבירה ביחס לחשודים שנחשדו בקיזוז חשבוניות מבאסל ג'ואמיס שלטענת המבקשת הן חשבוניות פיקטיביות, כאשר מנגד המבקשת הסכימה לשחרר מלוא הרכוש של אותם מעורבים, בשל העדר תשתית ראייתית נגדם.

14. בנוסף, נטען כי הערכת שווי התפוסים שהוגשה על ידי המבקשת, איננה מציאותית. שווי הנדל"ן שנתפס על ידי המבקשת, מוערך בכ- 11,500,000 ₪ (מש/1), הערכת שווי כלי הרכב השייך למשיבה 4 מוערך בכ- 4,300,000 ₪ (בהתאם למחירון לוי יצחק) (מש/2). נוסף על כך, נתפס רכוש רב מסוג רכבים, כספים, שיקים, יתרות בנק, ולכן בנקל ניתן להגיע למסקנה כי המבקשת מחזיקה ברכוש העולה על היקף העבירה המיוחס למשיבים.

15. אשר למשך תקופת התפיסה המבוקשת, ביקשו המשיבים לבחון ההצדקה להאריך את תוקף החזקת התפוסים ב- 180 ימים, לנוכח השלמות החקירה הבודדות שנדרשה המבקשת לבצע, בהתאם להצהרת בדיון מיום 30.01.23.

16. עוד נטען כי כלי הרכב בומברדיה ש.י. 2021, מ.ר. 1961028 (להלן: "**רכב הבומברדיה**") לא שייך למשיב 1, אלא לאחר בשם אסמעיל סרסור (להלן: "**סרסור**").

17. במסגרת השלמת הטיעון מטעם המשיבים, ביקש ב"כ המשיבים להורות על דחיית הבקשה ביחס לרכושו של משיב 3, ולהורות על שחרור כלל רכושו שכן המסמך אשר התקבל מטעם הפרקליטות המפרט את תמצית החשדות בתיק, לא מייחס למשיב 3 חשד כלשהו.

18. עוד נטען, כי אין היגיון לכלול בהיקף העבירה המיוחס למשיבים, בגין הפצת חשבוניות פיקטיביות, סכום הנאמד בסך 14 מיליון ₪, כאשר הפרקליטות הגיעה לכלל מסקנה כי אין די תשתית ראייתית להעמדתם לדין של

החשודים, אשר קיזזו על פי החשד את החשבוניות, ופועל יוצא שחררה את כלל רכושם שנתפס בתחילת החקירה. לדידי ב"כ המשיבים, לא ניתן לערוך אבחנה במקרה דנן, בין מוציא החשבונית לבין מקזז החשבונית והמסקנה כי אין תשתית ראייתית נגד אותם מקזזים, יפה גם לעניין המשיבים.

19. בנוסף, ב"כ המשיבים, ביקש שבית המשפט יעמוד על בחינת ההבדל הראייתי, בין אותם חשודים שקיזזו את חשבוניותיו של באסל ג'ואמיס, לכאורה באמצעות המשיב 1 לבין משיבה 4, חברה להובלות, אשר בכל התקופה הרלוונטית לחשד, לא היו לה ספקי דלק מהותיים מלבד ספק הדלק ג'ואמיס באסל. כן ביקשו המשיבים לבדוק האם קיימת תשתית ראייתית המצדיקה את האבחנה שערכה המבקשת, בין משיבה 4 לבין אותם מעורבים שקיזזו אף הם את חשבוניותיו של באסל ג'ואמיס ותיקיהם נסגרו.

20. עוד נטען ל"כפל תפיסה", שכן המבקשת עותרת מצד אחד לתפיסת רכוש בין היתר בטענה להיקף עבירה בסך 5 מיליון ₪ אשר נבע לכאורה מחשבוניות באסל ג'ואמיס שקיזזו על ידי המשיבה 4 ומאידך מחשיבה ערך החשבוניות כאמור גם בהיקף העבירה הנטען ביחס לחשד המופנה כנגד המשיב 1 להפצת חשבוניות פיקטיביות לכאורה.

21. באיזון הראוי בין כלל השיקולים, כאמור לעיל, עתר ב"כ המשיבים להורות על שחרור כל הרכוש התפוס, בכפוף להטלת צווי מניעה על נכסי הנדל"ן, כפי שהוצע על ידי ב"כ המשיבים במעמד הדיון מיום 22.12.22.

דין והכרעה

22. סמכות לתפוס חפץ אינה מקנה, מאליה, סמכות נמשכת להמשיך ולהחזיק בו. ככל שבחלוף הזמן העילה לתפיסת החפץ או התכלית שלשמה נתפס יחדלו מלהתקיים, תפקע גם סמכות המשטרה להחזיק בו.

23. אך לפני מספר ימים, חזר בית המשפט העליון (כב' השופט עמית) והדגיש בבש"פ 7992/22 **עדנאן נורי נ' מדינת ישראל**, פסקאות 10-11, [פורסם בנבו] 1.03.2023 כי "ייתכן שחפץ ייתפס מכוח מספר עילות, כך שגם אם עילה אחת תפקע, עילה אחרת תעמוד בעינה; ואף ייתכן כי בחלוף הזמן תקום עילה חדשה, שלא הייתה רלבנטית במועד התפיסה. בכל מקרה, אף אם כל עילות התפיסה חדלו מלהתקיים, אין משמעות הדבר כי התפיסה נעשתה שלא כדין מלכתחילה, אלא שסמכות התפיסה פקעה ועברה מן העולם, כך שעל המשטרה לשחרר את התפוס על אתר וללא כל תנאי" (ראו גם: בש"פ 302/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, עמ' 9-7 [פורסם בנבו] (12.3.2006) (להלן: "**בש"פ לרגו**")).

24. לפיכך, בבוא המשטרה ובתי המשפט להפעיל ביקורת שיפוטית מכוח הפקודה, עליהם לשוב ולבחון אם המשך החזקת התפוס נעשית כדין. תחילה, יש לבחון אם בנקודת הזמן הנוכחית קיים מקור סמכות המשולב עם תכלית, המאפשר להוסיף ולהחזיק בתפוס. ככל שהתשובה לכך חיובית, יש להוסיף ולבחון את מידתיות ההחזקה בנסיבות העניין, קרי, אם ניתן להשיג את התכלית שלשמה מוחזק התפוס בדרך אחרת, של "חלופת תפיסה" שפגיעתה בחשוד או הנאשם פחותה (בש"פ 8353/09 **מגאליניק נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 [פורסם בנבו])

((26.11.2009)).

חשד סביר

25. על אף שב"כ המשיבים לא חלק במעמד הדיון בפניי על קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות, להבדיל מהיקף העבירות, לנוכח הטענות שהעלה בהמשך, במסגרת השלמת הטיעונים, כי לא מתקיים חשד סביר נגד משיב 3, וכן לנוכח המחלוקת לגבי היקף העבירות בזיקה למהותן, והטענה כי יש לערוך בדיקה לגבי האבחנה שערכה המבקשת בין חלקם של מפיצי החשבוניות למקזזים שלהן, כאשר פועל יוצא מכך נראה, כך לדידי המשיבים, בשלב זה מחזיקה המבקשת רכוש העולה באופן ניכר על העבירות המיוחסות למשיב 1, מצאתי להידרש לחשד הסביר, אם כי אמנע מפירוט מעבר לנדרש, נוכח השלב המקדמי של ההליך, כאשר התיק עודנו בהשלמות חקירה, זאת מחשש לשיבוש.

26. לאחר שקראתי את הדו"חות הסודיים ועיינתי במקביל בחומרי החקירה הגולמיים אליהם הופנית, ונתתי דעתי לכלל הטענות שביקשו המשיבים לבחון לעומק, באתי לכלל מסקנה, בזירות הראויה לשלב בו נמצא ההליך, כי חומרי החקירה מבססים חשד סביר הקושר את המשיבים **כולם** לביצוע כלל העבירות המיוחסות להם ברמה הנדרשת לשלב הזה של ההליך.

27. תחילה, אעיר, כי לא מצאתי לקבל טענות המשיבים, כי חומר הראיות לא מייחס למשיב 3 כל חשד. כעולה מחומר הראיות, ניתן לראות מעורבותו של משיב 3 והחברה הרשומה בבעלותו בעבירות המיוחסות למשיבים. על פי החשד, ניהול משיבה 4 שבבעלות משיב 3, הועבר למשיב 1, בסוף שנת 2019, בשל מחלתו של משיב 3. הטענה כי לאחר הפתיחה בחקירה הגלויה, הופסקה פעילות המשיב 1 בחברה אינה משנה מקביעתי המייחסת למשיב 3 מעורבות, שטיבה יתברר עד תום עד לסיום החקירה, בתקופה הרלוונטית לחשדות המיוחסים, כאמור לעיל. בנוסף, משיבה 4 שבבעלות משיב 3, חשודה בקיזוז חשבוניות מס פיקטיביות, וכן בעבירות על פקודת מס הכנסה ועבירות הלבנת הון, בהיקף מילוני שקלים. משכך, בשלב זה לא ניתן להפריד בין חלקם של כלל המשיבים המעורבים בביצוע העבירות באופן שבו אקבע, כבקשת ב"כ המשיבים כי לא מתקיים חשד סביר נגד משיב 3.

28. אשר למשיב 2, על פי החשד, הנ"ל קשר קשר עם אחר במטרה להונות את רשויות המס באמצעות הוצאת חשבוניות פיקטיביות. המשיב 1 הפקיד כספים לחשבון הבנק של תחנת דלק במסווה לתשלום החשבוניות הפיקטיביות אך בפועל הוחזר לו הסכום במזומן על ידי חשוד נוסף מקופת התחנה. החשדות בעוצמה גבוהה ומבוססת דיה לשלב זה של ההליך, ונשענת על חומרים גולמיים רבים ומגוונים כאשר מנגד לא נמסרה גרסה על ידי המשיב 1, שיש בה להפריך חשדות אלה בחקירותיו באזהרה (29.06.22, שעה 09:23; 31.05.22, שעה 10:43; 29.05.22, שעה 11:47; 26.05.22, שעה 08:53, המשיב 1 לא שיתף פעולה, למעט מענה למספר שאלות בודדות, ואילו בחקירתו מיום 23.05.22 שעה 08:21, מסר גרסה מצומצמת כאשר לשאלות רבות ענה שאינו זוכר).

29. אשר להיקף העבירות, נתתי דעתי לכל אחת ואחת מטענות ב"כ המשיבים לגבי 3 החברות - מקבלי החשבוניות, שלטענתו לא היתה די תשתית ראייתית להעמדתם לדין וכי הרכוש שלהם הוחזר לידיהם. ראשית אעיר, כי לא הוצגה לעיוני כל אסמכתא כי הוחלט על סגירת התיק נגד אותן חברות. שנית, גם אם כך הם פני הדברים, בהתאם לחומר הראיות שהוצג לעיוני, ומבלי לקבוע מסמרות לנוכח השלב המקדמי, מקובלים עליי ההסברים של המבקשת, כעולה מהדוחות הסודיים והחומר הגולמי, לאבחנה שערכה המבקשת בין חלקם של המשיבים, אשר עשו שימוש בחשבוניות שלא שיקפו עסקאות אמת בין מוציאי החשבוניות לחברות, לבין אותן חברות, ולא נפל כל פגם בכך שמייחסים למשיבים גם היקף העבירה על סך 14 מיליון שקלים, בגין הפצת אותן חשבוניות לחברות הן מבחינה עובדתית - התשתית שנאספה בעניינם של כל המעורבים והן מבחינה משפטית.

30. מחשש לשיבוש כאמור, אינני יכולה להרחיב מעבר לאמור ואולם, די אם אומר כי ההפניה של ב"כ המשיבים לרע"פ 9008/01 **מדינת ישראל נ' א.מ. תורג'מן בע"מ (בפירוק)** (25.03.2004), בדגש על הציטוט שהפנה אליו, המתייחס בעיקר לשאלה "אם העוסק ידע, או חשד, כי העוסק שהוציא את החשבונית הכוזבת לא שילם למס ערך מוסף את סכום המע"מ הנקוב בחשבונית", מבוסס על הנחות יסוד, לגבי עצם התרחשות העבירות על פי החשד, שאין רלוונטיות לענייננו ובוודאי שאין רלוונטיות לחשדות המיוחסים למשיבים. כמובן, את הדברים אני מציינת, בזהירות הראויה לנוכח השלב בו נמצאת הפרשה - בהשלמות חקירה, כאשר חלק מן המעורבים לא נחקר בשנית, וטרם הוטחו מלוא הראיות, וכן לנוכח העובדה כי טרם הוגש כתב אישום, והועמדו חומרי החקירה לעיון המעורבים.

31. בנוסף, בזהירות הראויה, אציין כי התשתית הראייתית שהוצגה לעיוני, מצדיקה את האבחנה שערכה המבקשת, בין משיבה 4 לבין אותם מעורבים שקיזזו אף הם את חשבוניותיו של באסל ג'ואמיס.

32. גם את הטענה ל"כפל תפיסה", שנטענה על ידי המשיבים, ביחס למשיב 1 ומשיבה 4 לא מצאתי לקבל (ראו, בין היתר, מב/2).

פוטנציאל החילוט ומידתיות החילוט

33. לאחר בחינת קיומו של חשד סביר להוכחת העבירות, יש לבחון אם קיים "פוטנציאל חילוט", שמשמעותו, שהחשד מקים סיכוי סביר לכך שככל ויוגש כתב אישום, בתום ההליך הפלילי יורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט רכושו. (ראו בשינויים המחויבים לנוכח השלב בו נמצא ההליך בענייננו: ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר**, פסקה 9 [פורסם בנבו] (29.08.2013); בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון**, פסקה 25 [פורסם בנבו] (31.10.2007) (להלן: "**ענין סיטבון**"); ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים**, פסקה 37 [פורסם בנבו] (8.04.2018) (להלן: "**ענין חסדי דוד**")).

34. על כן, שומה על בית המשפט הדין בבקשה לשקול, בכל שלב את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשמת

תכליתה ולאזן אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, שצריכה להיות לפי חוק, במידתיות ולתכלית ראויה, ובשים לב לחלוף הזמן מעת התפיסה ולהתמשכות הפגיעה ולחזקת החפות העומדת לחשודים (בש"פ לרגו). הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם לחשודים וחלופות תפיסה אפשריות.

35. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיבים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות, כאשר בשלב זה הם בגדר חשודים בלבד (ענין חסדי דוד). בכלל זה יש לבחון את היקף החילוט הנהוג בנסיבות דומות. עוד יש לבחון את מידתיות החילוט המבוקש ואם ניתן להשיג את תכלית הסעד המבוקש בדרך פוגענית פחות מתפיסה בפועל של הרכוש (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 [פורסם בנבו] (5.08.2018)).

36. משכך, על בית המשפט לאזן כראוי בין זכות הקניין של החשוד, לבין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט בסופו של ההליך הפלילי, ובשלב הסעד הזמני עליו לנקוט זהירות ומידתיות בקביעת היקף החילוט.

37. בעניין פוטנציאל החילוט, טענה המבקשת כי, שווי התפוסים נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות המיוחס למשיבים, ומשכך הבקשה מידתית. מנגד, בא כוח המשיבים חלק על מידתיות התפיסה וטען כאמור כי היקף העבירות, המוכחות במלואן ביחס למשיב 3, נופל משווי התפוסים. בנוסף, לגישתו, אין מקום להמשיך ולתפוס את כלי הבומברדיה השייך לסרסור, שאין חולק כי אינו חשוד בתיק, והוא הבעלים של הכלי.

38. לאחר שעיינתי בחומרי החקירה, נחה דעתי כי ישנו פוטנציאל חילוט לגבי התפוסים לרבות כלי הבומברדיה וכי הבקשה מידתית, לנוכח הראיות שהוצגו לעיוני וגם לנוכח התכלית המובהקת של החילוט, אשר נועדה ל"הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7480/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית [פורסם בנבו] (18.05.1998) עמוד 410).

39. בפסיקת בית משפט העליון הובהר כי, לשון סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון ברורה, ועל פיה ניתן לחלט רכוש בשווי הרכוש בו נעברה העבירה, ללא תלות בשאלה האם מלוא שווי הרכוש האמור הגיע לכיסו של הנאשם או שמא בחלקו הגיע לכיסו של אחר (ע"פ 6145/15 **פישר נ' מדינת ישראל**, פסקה 27 [פורסם בנבו] (25.10.2015)). יתרה מזו, חילוט מלוא סכום העבירה הוא ברירת המחדל לפי סעיף 21(א) לחוק, וחריגה מכך מחייבת נימוקים מיוחדים שיפרט בית המשפט (ע"פ 1872/16 **דז'לדטי נ' מדינת ישראל**, פסקה 60 [פורסם בנבו] (18.5.2017) (להלן: "**עניין דז'לדטי**")).

40. נקבע עוד כי, הקביעות לעיל משליכות במישרין גם על מתן סעד זמני, לרבות הסעד המבוקש כעת על ידי המבקשת, שכן זה נועד לשמר את מצבת הנכסים ולמנוע הברחתם, באופן שאם יוגש כתב אישום, יורשע הנאשם בסופו של הליך וינתן צו חילוט, ניתן יהא לבצע הצו (ראו ענין סיטבון, פסקה 36; ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר**, פסקה 9 [פורסם בנבו] (29.8.2013)).

41. כאמור, היקף העבירות המיוחס למשיבים, נכון לשלב זה, עומד על כ- 26 מיליון ₪.

42. אשר לשווי התפוסים, כעולה מב/3 שווי התפוסים לגבי כל אחד ואחד מן המשיבים הינו כדלקמן: **משיב 1:** כספים בח- 40,301 ₪, כלי רכב בדיספוזיציה (205,000 ₪, רכב הוולוו 2005, לא שוערך), רכב שנתפס בדיספוזיציה ופיזית על סך 168,000 ₪, מזומן 9,900 ₪, 105 שיקים, רק אחד נפרע על סך 22,230 ₪. **משיב 2:** כלי רכב בדיספוזיציה, 200,000 ₪, **משיב 3:** נדל"ן - קרקעות בשווי 800,000 ₪, 4 מבני מגורים (לא הוערך שווי), כלי רכב בדיספוזיציה - 349,520 ₪, (ע.ג.מ ש.י. 1995, לא הוערך), ח-ן, נרשם שעבוד שני לאחר הבנק על סך 373,120 ₪. **משיב 4:** כלי רכב בדיספוזיציה - על סך 3,032,350 ₪ (3 כלי רכב לא הוערכו, ש.י. 1992, 1999 ו- 2001) שיק שנפרע על סך 446,288 ₪. משכך, שווי הרכוש שנתפס, מוערך לידי המבקשת בכ- 5 מיליון שקלים, לא כולל 4 מבני המגורים. אם כי יש לקחת בחשבון כי **מרבית התפוסים תפוסים באיסור דיספוזיציה ולא פיזית**, וכן חלקם משועבדים לבנקים ולחברות.

43. ואילו, לידי המשיבים, שווי הרכוש הוערך על ידי המבקשת בחסר, כאשר שווי נכסי המקרקעין התפוסים מוערך ב- 11,471,600 ₪ (מש/1). ושווי כלי הרכב בבעלות משיב 4 עומד על 1,146,000 ₪ (מש/2).

44. בין אם מחשבים שווי הערכת התפוסים לפי הערכת המבקשת ובין אם לפי הערכת המשיבים, שווי התפוסים נמוך משמעותית, בהשוואה להיקף העבירות, המיוחס למשיבים ואשר מבוסס היטב בשלב הזה של ההליך, כפי שצינתי לעיל.

45. משקבעתי כי מתקיים חשד סביר, הרי שקיים אינטרס ציבורי בתפיסת הרכוש, לצורך חילוט עתידי, ככל שיוגש כתב אישום נגד המשיבים, ואינטרס זה גובר, בשלב הזה, על האינטרס האישי פרטי של המשיבים. עוד נתתי דעתי לכך שהתפיסה מידתית בנסיבות הענין (ע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.08.2019); בש"פ 1093/20 **דבש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], (14.02.2020)). ולכך שקצב התקדמות החקירה בוודאי בפרשה מורכבת ומרובת עבירות ומעורבים, ראוי ויעיל.

46. עוד נתתי דעתי, לטענתו המשיבים, לגבי הביקורת השיפוטית שיש להפעיל לנוכח העובדה כי החקירה הסתיימה, התיק הועבר לפרקליטות, ולא התבקשו השלמות חקירה רבות, מעיון בתיק עולה כי המבקשת פעלה לקידום החקירה, הן בשלב הסמוי ועוד יותר בשלב הגלוי, בצורה ראויה ויעילה. עסקינן בפרשה סבוכה ולא בתיק פשוט, לא חלף פרק זמן ניכר מאז התפיסה, החקירה הסתיימה והתיק הועבר לפרקליטות. אכן, לא התבקשו השלמות רבות בנוגע למשיבים, ואולם, ריבוי המעורבים והחשדות בתיק, מצדיק בהחלט את משך הזמן לו עתרה המבקשת.

47. בהקשר זה מצאתי להפנות לדברים היפים שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד בע"ח (נצ') 45816-11-22 **עלי אבו נסרה נ' משטרת ישראל -להב 433** (28.11.2022), היפים לענייננו, ולפיהן משך החקירה הוא רק פקטור אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לקחת בחשבון עת הוא בא להכריע

בבקשה להארכת תוקף הצו. בין היתר, על בית המשפט להתחשב במורכבות החקירה, בהתקדמותה, בפעולות החקירה שבוצעו, באופן ניהול החקירה והאם החקירה מתנהלת ביעילות ובקצב ראוי, בפעולות החקירה שנותר לבצע, בשלב שבו מצויה החקירה, בשווי הרכוש שנתפס לעומת היקף העבירות המיוחסות לעוררים ובעוצמת החשדות העולים מחומרי החקירה.

48. בשקלול כלל השיקולים שמנה בית המשפט כאמור לעיל במקרה שבפניי, ולאור עוצמת החשד המבוססת על איכות חומרי החקירה שהוצגו לעיוני (חשד סביר בעוצמה גבוהה); בהינתן קצב התקדמות החקירה שהינו משביע רצון תוך שנתתי דעתי למועד הפיכת החקירה לגלויה (יום הפרוץ, 23.05.22); המועד בו עבר התיק לעיון הפרקליטות; בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, העובדה כי מרבית התפוסים תפוסים ברישום בלבד; שיקולים אלה מטים את הכף לטובת קבלת הבקשה להארכת תוקף הצו להחזקת התפוסים. מכאן, ראוי לאפשר למבקשת להחזיק תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות למשיבים (לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך ראוי: ענין דז'לדטי; ע"פ 4143/17 **מחמד עאבד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.08.2018)). לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ראוי ע"פ 7701/17 **אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.2017)). כאשר שווי התפוסים, במקרה דנן, נופל כאמור מהיקף העבירות המיוחס למשיבים.

49. אשר לכלי הרכב בומברדיה שנטען כי לא שייך למשיב 1, אלא לסרסור, לאחר עיון בחומר החקירה, לרבות הודעת סרסור מיום 04.01.23, וחקירות המשיב 1, אני קובעת כי לא נפל פגם בתפיסת הכלי ויש להורות על המשך תפיסתו כמבוקש. כידוע, רכוש שנתפס בביתו של אדם בחזקתו ובשליטתו, בהתאם לאמור בסעיף 21(ב) לחוק איסור הלבנת הון, מוחזק כרכושו, ובכך חצתה המבקשת את המשוכה הנדרשת לעת הזו. מדובר בכלי שעל פי חומר הראיות, בחזקת המשיב 1, והוא זה שעושה בו שימוש, לכל הפחות משנת 2021, והמבקש לסתור את החזקה, עליו הנטל.

50. לזאת יש להוסיף כי לתגובת המשיבים, לא צורף תצהיר מטעם סרור - הטוען לזכות. גם במעמד הדיון בפניי, הטענות לענין הכלי נטענו בעלמא ללא כל תימוך ראיתי, ואין בהן כדי לגבור, בשלב זה על החזקה. גם גרסתו של סרסור, לענין בעלותו בכלי מעוררת סימני שאלה, זאת בלשון המעטה. משכך, המשיבים לא הרימו את הנטל להראות שהכלי בבעלותו של סרסור וכי אין מקום להמשיך ולתפוס אותו.

51. אשר לתקופת התפיסה המתבקשת, קצב התקדמות החקירה, לצד העובדה כי עסקינן בהארכת תפוסים ראשונה, כאשר התיק עבר לפרקליטות, מצדיק את הארכת תקופת התפיסה למשך 180 ימים נוספים כמבוקש.

סוף דבר

52. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים, שכאמור רובם תפוסים בלבד, למשך 180 ימים, שמניינם מתום המועד של התפיסה האחרונה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

חומרי חקירה יוחזרו למבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, י"ד אדר תשפ"ג, 07 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.